

"Gâvurlarla barışmak, zelillerin kârıdır... Hayattaki yaralar, belki de iyileşir, İzzet-i İslâmîde hem namus-u millîde yaraları derindir. İp üstündeki canbaz, yerde olan adamlarla eğer döğüş isterse; yerde olan çekinmez, zîrâ canbaz hayatı. Hem muhteşem sanatı, mevazinle bağlıdır..." İzah eder misiniz?

"İp Üstünde Olan, Yerde Olanla Döğüşse Kaybeder"

"Gâvurlarla barışmak zelillerin kârıdır. Hayattaki yaralar, Belki de iyileşir, İzzet-i İslâmîde hem namus-u millîde yaraları derindir. İp üstündeki canbaz yerde olan adamlarla Eğer döğüş isterse yerde olan çekinmez. Zîrâ canbaz hayatı Hem muhteşem, sanatı müvazinle bağlıdır. Bir kere o bozulsa Seyreyle gümbürtüyü... yerdeki çıplak adam olsa olsa değışir kıyam ile kuûdu."(1)

Doğru ve istikamet üzerine giden adamın çekincesi ve saklayacağı bir hilesi bulunmuyor. Bu yüzden bütün dikkatini düşmanına verir ve onunla var gücü ile savaşır.

Ama hayatı yalan dolan üzerine kurulmuş bir adam, hem kendi canının derdini düşünmek zorunda hem de çevirdiğı hile dolaplarının düzenli gitmesini düşünmek zorunda. Dolayısı ile dikkati iki şey üzerinde dağılmaktadır. Halbuki müstakim adamın dikkati tek şey üzerinde odaklanmakta idi.

Üstad Hazretleri bu inceliğı *"ip üzerindeki cambaz ile yerde duran adamın dövüşmesi"* örneğı ile akla yaklaştııyor. İp üzerindeki cambazın yerdeki adam karşısında pek şansı yoktur, demek sureti ile istikamet ve doğruluğun her zaman yalan ve hile karşısında üstün ve kuvvetli olduğunu beyan ediyor.

İp üstünde dövüşen başta İngiltere olmak üzere Avrupa ülkeleridir. Onların hayatı cambaz gibi hassas dengelere dayalıdır. Bizler ise yerde dövüşüyoruz. Kaybetsek de

fazla kaybımız olmaz. En fazla kuuda yani oturma durumuna geçmiş oluruz.

Demek isteniyor ki; zillet gösterip İngilizlerle veya cambaz gibi hassas dengeleri muhafaza etme mecburiyeti olan ülke veya sistemlerle barışmak gerekli değildir. Onların sistemi zaten yıkılmaya mahkûmdur.

(1) bk. *Asar-ı Bediiyye, Lemeât, s. 558.*